

Arrest

nr. 221 756 van 24 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugene Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 19 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees uit Miratovac (Zuid-Servië) en bezit u de Servische nationaliteit. Net als vele anderen vervoerde u in 2015/2016 onder andere Afghaanse en Syrische vluchtelingen die massaal naar West-Europa trokken van Miratovac tot Tasian, waar ze in een opvangcentrum werden geregistreerd. Gedurende drie à vier maanden werd dit toegelaten door de Servische autoriteiten, nadien werd deze hulp verboden. Ook nadat het verboden werd, bleef u vluchtelingen naar Tasian brengen. In de zomer van 2017 werd u, net als drie Albanese dorpsgenoten en 11 Serviërs, door de Servische autoriteiten ten gevolge hiervan thuis aangehouden. De Servische gendarmerie was op het moment van uw aanhouding vergezeld van een Albanese tolk die u liet weten

dat u verdacht werd van wapen- en mensensmokkel. Uw huis werd doorzocht, maar er werd niets gevonden. U werd naar Belgrado gebracht waar u werd opgesloten en enkele keren voor een rechter werd geleid. U werd daarbij aanvankelijk bijgestaan door een advocaat aangesteld door de staat en later door een advocaat die uw vader twee dagen na uw arrestatie had geregeld. U werd voor de rechtbank enkel beschuldigd van mensensmokkel. Uiteindelijk werd u een maand na uw aanhouding voor deze feiten veroordeeld tot acht maanden huisarrest. Uw drie dorpelingen kregen dezelfde straf. U weet niet hoe de aanklacht tegen de 11 Serviërs verder is verlopen. De dag van uw vrijlating uit de gevangenis diende u, voordat u voor de rechter werd geleid in de namiddag, de toiletten en douches in de gevangenis te poetsen en moest u vuilnis oprapen. Vanaf de start van uw huisarrest controleren de Servische autoriteiten geregeld of u effectief thuis bent. Zo komen ze langs of bellen ze eens. Na een maand vroegen ze uw paspoort. U loog en zei dat de Servische gendarmerie dit had meegenomen bij de huiszoeking. U diende uiteindelijk ook nog 100 euro te betalen voor de advocaat die u aanvankelijk door de staat was toegewezen. U betaalde dit niet, verkocht al uw schapen en verliet in juli 2017 Servië. U trok naar Frankrijk waar u om internationale bescherming vroeg. Dit werd u geweigerd waarop u in april 2018 naar België kwam waar u op 12 april 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Na uw vertrek werden nog enkele (vermoedelijk gerechtelijke) documenten voor u bij u thuis gebracht. Omdat u er niet was weigerden uw ouders deze in ontvangst te nemen. Bij één van de huisbezoeken stelde de politie uiteindelijk vast dat u niet langer thuis bent. U vreest bij een terugkeer naar Servië opgesloten te worden om uw straf uit te zitten. U bent in het bezit van uw identiteitskaart en paspoort. Verder legt u uw gerechtelijk dossier neer waarmee u wil aantonen dat u tot een huisarrest van acht maanden bent veroordeeld wegens mensensmokkel en een attest van het dorps hoofd waarin uw woonplaats en problemen worden bevestigd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt Servië te hebben verlaten nadat u tot acht maanden huisarrest werd veroordeeld wegens mensensmokkel.

U heeft evenwel niet aannemelijk gemaakt dat deze veroordeling het louter gemeenrechtelijke/strafrechtelijke niveau overschrijdt en dient beschouwd te worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde dat het vervoeren van vluchtelingen gedurende drie/vier maanden was toegelaten in Servië. U kan evenwel niet aangeven welke maanden het precies betreft (CGVS, p. 4). U bekende dat u ook nadien nog mensen had vervoerd (CGVS, p. 7, p. 8). U weet niet of de feiten die u ten laste werden gelegd betrekking hebben op de periode waarin hulp was toegestaan of niet (CGVS, p. 7). Gevraagd of u dit met een advocaat heeft uitgeklaard, kwam u niet verder dan te stellen dat u het niet weet (CGVS, p. 7). Gepeild naar de concrete bewijzen die u voor de rechter aanvoerde om uw mogelijke onschuld aan te tonen, bracht u geen elementen naar voren. U herhaalde dat het gedurende een periode was toegelaten en nadien niet meer en dat veel mensen vluchtelingen vervoerden ook toen het niet meer toegelaten was (CGVS, p. 7-8). Uit niets blijkt aldus dat bij het uitspreken van uw vonnis de vigerende relevante wetgeving niet correct was toegepast. Dat u bij een terugkeer naar Servië opgesloten zal worden omdat u uw opgelegde huisarrest niet naleefde kan aldus geenszins beschouwd worden als vervolging of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot stelde u mishandeld te zijn geweest tijdens uw opsluiting. U verduidelikte hieromtrent dat u voor uw vrijlating de toiletten en douches diende te poetsen en vuilnis moest oprapen (CGVS, p. 8). Dat u tijdens uw detentie werd ingeschakeld bij het onderhouden van het sanitaire blok in de gevangenis en vuilnis diende op te rapen kan in alle redelijkheid niet beschouwd worden als vervolging of ernstige schade.

Uw documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteit, woonplaats en rechtszaak staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2, 3 en 13 EVRM en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van de artikelen 3 en 6 EVRM, van de artikelen 48/6, § 5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de *"algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel"*.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Verder duidt de Raad erop dat de schending van artikel 6 EVRM niet dienstig kan worden ingeroepen, nu het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in het arrest van 5 oktober 2000, in de zaak MAAOUIA tegen Frankrijk, heeft beslist dat artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op het asielrecht (RvS 7 juli 2006, nr. 161.169).

2.2.3. Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoont op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het eerste middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.5.1. Verzoekende partij voert in haar verzoekschrift aan dat zij in Servië het slachtoffer werd van een oneerlijk proces vanwege haar Albanese afkomst en meent dan ook dat haar problemen binnen de criteria van het Vluchtelingenverdrag vallen. Verzoekende partij stelt dat uit betrouwbare bronnen blijkt dat *"corruptie uiterst diffuus is binnen de overheid en, anderzijds, de Albanese minderheid in Servië het slachtoffer is van aanzienlijke discriminatie"*. Zij verwijst dienaangaande naar verschillende internationale rapporten die zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlagen 3-6). Verzoekende partij bemerkt dat verschillende elementen uit haar verklaringen aantonen dat het recht op een eerlijk proces, zoals gewaarborgd door artikel 6 EVRM, niet werd gerespecteerd. Meer bepaald had zij geen recht op de hulp van een raadsman tijdens haar detentie in de eerste fase van de procedure, kreeg zij geen hulp van een tolk tijdens het proces en kreeg zij geen informatie tijdens het proces.

2.2.5.2. De Raad is evenwel van oordeel dat de bewering van verzoekende partij geen eerlijk proces te hebben gekregen omwille van haar Albanese origine een allerminst overtuigende *post-factum* bewering betreft nu zij geen concrete elementen bijbrengt waaruit dit kan blijken.

Zij het vooreerst onderstreept dat, zoals ook door verwerende partij wordt opgemerkt, verzoekende partij zelf tijdens haar persoonlijk onderhoud bekende dat zij ook in de periode waarin het vervoeren van vluchtelingen niet langer toegestaan was nog mensen had vervoerd (administratief dossier, stuk 6, notities CGVS, p. 7-8). Uit niets blijkt dat bij het uitspreken van haar vonnis de vigerende relevante wetgeving niet correct was toegepast.

Verder bemerkt de Raad dat verzoekende partij verklaarde dat naast haar nog veertien anderen werden beschuldigd van mensensmokkel, waarvan drie etnische Albanezen en elf etnische Serviërs (administratief dossier, stuk 6, notities CGVS, p. 4). De drie etnische Albanezen werden volgens verzoekende partij ook veroordeeld, maar of de etnische Serviërs eveneens veroordeeld werden, weet verzoekende partij niet (notities CGVS, p. 6). Zij heeft zich hierover niet meer geïnformeerd 'omdat zij naar hier is gekomen en niet meer geïnteresseerd was in die zaken' (notities CGVS, p. 6). Dergelijke desinteresse in het lot van de etnische Serviërs, ondergraaft op ernstige wijze haar bewering dat zij omwille van haar Albanese origine geen eerlijk proces heeft gekregen. Immers zou uit deze informatie kunnen blijken of zij inderdaad omwille van haar Albanese origine anders behandeld werd.

Voorts blijkt nog uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij tijdens de procedure werd bijgestaan door een advocaat: tijdens de eerste zitting voor de rechtbank door een staatsadvocaat en nadien door een advocaat die haar vader had geregeld (notities CGVS, p. 4-5). Waar verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud stelt dat zij de documenten aangaande haar rechtszaak niet begrijpt omdat deze in het Servisch zijn opgesteld, bemerkt de Raad dat verzoekende partij zelf heeft nagelaten beroep te doen op een tolk teneinde meer duidelijkheid te krijgen over de inhoud ervan (notities CGVS, p. 3-4). Van het feit dat zij tijdens het proces niet zou zijn bijgestaan door een tolk, maakte zij tijdens haar persoonlijk onderhoud voorts geen enkel gewag. Waar zij stelt dat zij geen informatie kreeg tijdens het proces, stelt de Raad vast dat verzoekende partij evenmin heeft gepoogd om via haar advocaat meer informatie te krijgen over de precieze feiten waarvan zij werd beschuldigd (notities CGVS, p. 7). Het gebrek aan informatie in haar hoofde is dan ook te wijten aan verzoekende partij zelf. Ten slotte bemerkt de Raad nog dat, indien verzoekende partij van oordeel is dat het proces niet eerlijk was verlopen, men mag verwachten dat zij in beroep zou gaan tegen haar veroordeling, hetgeen zij evenwel heeft nagelaten (notities CGVS, p. 6). De verklaringen van verzoekende partij kunnen dan ook allerminst overtuigen.

Gelet op het voorgaande, treedt de Raad verwerende partij bij in de motivering dat verzoekende partij niet aannemelijk gemaakt heeft dat haar veroordeling het louter gemeenrechtelijke/strafrechtelijke niveau overschrijdt en dient beschouwd te worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er verder nog op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst (bijlagen 3-6 van het verzoekschrift) niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.6. Daar waar verzoekende partij erop duidt dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud aangaf mishandeld te zijn geweest door de autoriteiten en dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet dan ook moet worden toegepast, wijst de Raad op de motivering in de bestreden beslissing dat het feit dat verzoekende partij tijdens haar detentie werd ingeschakeld bij het onderhouden van het sanitaire blok in de gevangenis en vuilnis diende op te rapen in alle redelijkheid niet beschouwd kan worden als vervolging of ernstige schade. Verzoekende partij onderneemt in haar verzoekschrift geen enkele poging om desbetreffende motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Zij beperkt zich tot de herhaling dat zij mishandeld werd tijdens haar opsluiting, doch brengt zij geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat zij het slachtoffer is geworden van vervolging of ernstige schade. De Raad wijst erop dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. *In casu* dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd

vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.7. Wat betreft de opmerking van verzoekende partij dat *“verwerende partij niets zegt over de talrijke documenten die door hem werden ingediend ter ondersteuning van zijn relaas”*, stelt de Raad vast dat dit verweer feitelijke grondslag mist en dat verzoekende partij voorbijgaat aan de motivering in de bestreden beslissing dat de door haar bijgebrachte documenten geen afbreuk doen aan de in de beslissing gedane vaststellingen aangezien haar identiteit, woonplaats en rechtszaak niet ter discussie staan. Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die desbetreffende motivering in een ander daglicht stellen.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij meent dat artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet werd geschonden, is de Raad evenwel van oordeel dat verzoekende partij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantoonde dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door verzoekende partij neergelegde documenten. De Raad verwijst in dit verband naar de uiteenzetting in punt 2.2.10., waaruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld heeft en zijn beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

2.2.9. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Servië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 15), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 7 februari 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT